

ATZARAN

zarà o *Atzerà* (alguns malament *Adserà*) està molt disseminat pel Nord, Sud i Oest del Principat. Deu venir d'un mot de l'arrel aràbiga comuna *zr°* 'semmar, conrear', probablement d'un dual *az-zar°ân(i)* 'els dos sembrats'; ben arrelada en l'àrab d'Espanya: *RMa. zar°* com a traducció de «seminare, disseminare» i «bladum» (111, 211), *PAlc.* «sementera: (*guact*) *a-zirâ°*» i altres derivats (394b24); i, en d'altres, «céréales sur pied, champ cultivé».

-ATZAU, *Bini-* (Alaior, Men. 7, f-8)

Ja documentat l'any 1550 a l'Arxiu Municipal d'Alaior.

Segurament aràbic i del mateix origen que el valencià *Benasau*, prop d'Alcoi. Els *Bāni °Azzābī* eren una secta bereber kharidjita segons l'hispano-tunisenc Abenkhalidun (a. 1330) i llur nom sembla ésser el mateix que *°azzāb* 'monjo' (a Síria), 'solter, viudo' (almenys en lleus variants), Dozy, II, 124b; *PAlc.* 399b37, 116b20.

ATZARÓ (Sant Carles de Peralta, Eivissa)

Vénda situada al SO. del terme. Sembla que pot ser senzillament *qarya az-zā°rūr* 'alqueria de les atzeroles' (espècie de pruna silvestre).

D'*Atzaró* ja n'hi ha notícies l'any 1543, en què ens conta una crònica que «arribàran al riu de Santa Aulària, y aquí desembarquàran molts turchs, y arribà fins a Balàfia y *Atzaró* y Arabí» (MACABICH, *Sta. Maria la Mayor, Crón.*, 19). I en una forma un poc diferent sembla ser el mateix nom el d'una alqueria del *Rep.*: «Cariam *Zaaroil*» del quartó del Xarc, línia 62 de l'original, precisament citada entre *Zafargell* i *Binissait*, i immediatament abans del *Raffal Tagomago*, noms tots ells encara vius, i en el camí entre els quals es troba avui *Atzaró*. Avui s'anomena com una de les véndes del terme de St. Carles de Peralta, que Coromines va sentir sense article i també com a nom de la *Font d'Atzaró*; mentre que el mapa al 25.000 situa «Pla del *Exeró*» i «Puig del *Exeró*» a les coord. 1050 × 505 i 1050 × 504. En la grafia *-oil* del *Rep.* podem veure un resultat del mot *zā°rūr* com el que ha predominat en la forma valenciana *atzerolla* o *sorolla*; la *aa* doble s'explica pel nexa aràbic *a°r*.

N'hi degué haver, a Eiv. mateix, un duplicat, en un *Benizorol*, de la línia 49-50, però aquesta està en el límit entre Portmany i Benissàmid (> Balansat), que ja és apartat de l'actual *Atzaró*; com que l'àr. *ibn/ben-*, pròpiament 'fill de', actuava també a manera de mer exponent personalitzant,